

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 10

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

15 stycznia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 29/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Skilandis (GTS)] 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 30/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pesca di Verona (CHOG)] 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 31/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Idrijski žlikrofi (GTS)] 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 32/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Jihočeská Zlatá Niva (ChOG)] 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 33/2010 z dnia 12 stycznia 2010 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej 9
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 34/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 35/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10	12
--	----

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniająca niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej	14
--	----

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom

★ Europejski Bank Inwestycyjny – Decyzja Rady gubernatorów z dnia 30 marca 2009 r. dotycząca zwiększenia kapitału Europejskiego Banku Inwestycyjnego	19
--	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 29/2010

z dnia 14 stycznia 2010 r.

rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Skilandis (GTS)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 509/2006 oraz na mocy art. 19 ust. 3 wymienionego rozporządzenia wniosek Litwy o rejestrację nazwy „Skilandis” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeczności na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, należy zarejestrować przedmiotową nazwę.

- (3) Nie wystąpiono o ochronę nazwy, o której mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 8.5.2009, s. 27.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

LITWA

Skilandis (GTS)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 30/2010**z dnia 14 stycznia 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pesca di Verona (CHOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Pesca di Verona” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 130 z 9.6.2009, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Pesca di Verona (CHOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 31/2010**z dnia 14 stycznia 2010 r.****rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Idrijski žlikrofi (GTS)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 509/2006 oraz na mocy art. 19 ust. 3 wymienionego rozporządzenia wniosek Słowenii o rejestrację nazwy „Idrijski žlikrofi” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 509/2006, należy zarejestrować przedmiotową nazwę.

- (3) We wniosku wystąpiono również o ochronę nazwy, o której mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006. Należy zastrzec nazwę „Idrijski žlikrofi”, ponieważ, wobec braku sprzeciwu, nie wykazano, że nazwa jest używana zgodnie z prawem, szeroko znana i używana w sposób mający znaczenie gospodarcze w odniesieniu do podobnych produktów rolnych lub środków spożywczych.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Stosuje się przepisy dotyczące ochrony nazwy, o których mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 509/2006.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 104 z 6.5.2009, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

Środki spożywcze, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 509/2006:

Klasa 2.4. Makaron gotowany lub nie, nadziewany lub nie

SŁOWENIA

[Idrijski žlikrofi (GTS)]

Stosowanie nazwy jest zastrzeżone.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 32/2010

z dnia 14 stycznia 2010 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Jihočeská Zlatá Niva (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5 akapit trzeci i czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 i na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Republiki Czeskiej o rejestrację nazwy „Jihočeská Zlatá Niva” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Słowacja zgłosiła sprzeciw wobec tej rejestracji zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Sprzeciw ten został uznany za dopuszczalny na podstawie art. 7 ust. 3 akapit pierwszy lit. b) i c) wymienionego rozporządzenia.
- (3) Słowacja wskazała w swoim sprzeciwie, że rejestracja przedmiotowej nazwy byłaby sprzeczna z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 oraz że mogłaby zagrozić istnieniu znaków towarowych zarejestrowanych na terytorium Słowacji.
- (4) Pismem z dnia 24 czerwca 2008 r. Komisja wezwała zainteresowane państwa członkowskie, aby doszły między sobą do porozumienia zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami.
- (5) Biorąc pod uwagę, że w przewidzianym terminie Słowacja i Republika Czeska nie osiągnęły porozumienia, Komisja musi przyjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006.
- (6) W świetle informacji dostarczonych przez Słowację Komisja nie może stwierdzić, aby rejestracja nazwy „Jihočeská Zlatá Niva” była sprzeczna z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. O ile można przyjąć, że strona zastrzegająca udowodniła, że nazwa „Jihočeská Zlatá Niva” może być kojarzona z nazwą „Niva”, o tyle nie dostarczono dowodów co do stopnia rozpoznawalności zarejestrowanego znaku towarowego wynikającego z jego renomy, powszechnej znajomości oraz okresu, od jakiego jest używany. Na podstawie dostępnych informacji nie wykazano zatem, by rejestracja nazwy „Jihočeská Zlatá Niva” mogła wprowadzać konsumentów w błąd co do faktycznej tożsamości produktu.
- (7) Nie przedstawiono żadnych dowodów, które pozwoliłyby Komisji stwierdzić, że uwzględniając uczciwe i tradycyjne stosowanie oraz rzeczywiste ryzyko błędnego zrozumienia, rejestracja nazwy „Jihočeská Zlatá Niva” jako chronionego oznaczenia geograficznego byłaby sprzeczna z przepisami ustanowionymi w art. 7. Zgodnie z dowodami przedstawionymi Komisji określenie „Niva” było od dziesięcioleci używane w sensie ogólnym w Republice Czeskiej i Republice Słowackiej do oznaczenia rodzaju sera. Ponadto rejestracja wspomnianej nazwy jako chronionego oznaczenia geograficznego nie wiązałaby się z anulowaniem bądź unieważnieniem istniejących znaków towarowych, gdyż były one w użyciu przed dniem złożenia do Komisji wniosku o rejestrację nazwy, ani też nie zakłóciłyby dalszego ich stosowania. Co więcej, zgodnie z informacjami, jakimi dysponuje Komisja, prawo wyłączne właściciela do wspomnianego znaku towarowego nie uprawnia go do zakazania osobie trzeciej używania, w obrocie handlowym oraz przestrzegając uczciwych praktyk w handlu i przemyśle, wskazówek dotyczących pochodzenia geograficznego, zgodnie z art. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych ⁽³⁾.
- (8) W świetle powyższego należy zatem wpisać nazwę „Jihočeská Zlatá Niva” do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych”.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. C 249 z 24.10.2007, s. 31.⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

REPUBLIKA CZESKA

Jihočeská Zlatá Niva (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 33/2010**z dnia 12 stycznia 2010 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na potrzeby klasyfikacji obuwia z cholewkami składającymi się z dwóch lub większej ilości materiałów, w zastosowaniu uwagi 4 a) wraz z uwagą dodatkową 1 do działu 64 Nomenklatury scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, zdanie drugie uwagi dodatkowej 1 do działu 64 powinno zostać doprecyzowane poprzez określenie sposobu weryfikacji, czy dane materiały mają cechy charakterystyczne cholewki.
- (2) W wyroku w sprawie C-165/07, Skatteministeriet przeciwko Ecco Sko A/S⁽²⁾, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wprowadził „test chodzenia” w celu tej weryfikacji. Test polega na weryfikacji, czy materiały cholewki zapewniają wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi chodzenie w tym obuwii.
- (3) W uwadze dodatkowej 1 do działu 64 należy zatem określić, że aby dane materiały miały cechy charakterystyczne cholewki, muszą one zapewniać wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi chodzenie w danym obuwii.
- (4) W swoim wyroku Trybunał nie określił, czy „test chodzenia” ma zostać przeprowadzony z paskami mocującymi czy też bez nich. Dokonanie koniecznych ustaleń Trybunał pozostawił krajowemu sądowi przekazującemu sprawę. Fakt, że pozostanie pasków mocujących na

miejscu zależy od sposobu usunięcia skóry, może prowadzić do rozbieżnych interpretacji tego wyroku.

- (5) W celu zapewnienia jednolitej interpretacji w odniesieniu do systemów mocujących, konieczne jest określenie w uwadze dodatkowej 1 do działu 64, że systemy mocujące muszą pozostać na miejscu podczas tego testu. W przeciwnym razie w przypadku obuwia, które – by możliwe było chodzenie w nim – wymaga systemu mocującego, np. sznurowadeł, „test chodzenia” nie zostałyby zaliczony bez względu na materiał, ponieważ użytkownik nigdy nie mógłby chodzić w obuwii pozbawionym systemu mocującego.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2658/87.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W uwadze dodatkowej 1 do działu 64 Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, zdanie drugie akapitu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Po usunięciu wzmocnień widoczny materiał musi mieć cechy charakterystyczne cholewki, a nie podszewki, zapewniając wystarczające podtrzymanie stopy, by umożliwić użytkownikowi chodzenie w tym obuwii, przy jednoczesnym zachowaniu oryginalnego systemu mocującego na miejscu.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
László KOVÁCS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Zb.Orz. 2008, s. I-04037.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 34/2010**z dnia 14 stycznia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	122,3
	MA	71,6
	TN	110,6
	TR	84,4
	ZZ	97,2
0707 00 05	EG	174,9
	JO	158,2
	MA	76,9
	TR	105,7
	ZZ	128,9
0709 90 70	MA	166,7
	TR	93,1
	ZZ	129,9
0709 90 80	EG	225,1
	ZZ	225,1
0805 10 20	EG	53,3
	IL	57,5
	MA	51,7
	TN	56,6
	TR	53,8
	ZZ	54,6
0805 20 10	MA	97,3
	ZZ	97,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	51,6
	EG	67,7
	HR	59,0
	IL	70,6
	JM	115,8
	MA	83,8
	TR	65,5
	ZZ	73,4
0805 50 10	EG	63,9
	IL	88,6
	MA	65,5
	TR	76,4
	US	87,7
	ZZ	76,4
0808 10 80	CN	94,2
	MK	24,7
	US	110,6
	ZZ	76,5
0808 20 50	CN	63,4
	US	113,8
	ZZ	88,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 35/2010**z dnia 14 stycznia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 23/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 15 stycznia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	44,86	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	44,86	1,45
1701 12 10 ⁽¹⁾	44,86	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	44,86	1,15
1701 91 00 ⁽²⁾	50,52	2,31
1701 99 10 ⁽²⁾	50,52	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,52	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,51	0,21

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2009/162/UE

z dnia 22 grudnia 2009 r.

zmieniająca niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽³⁾ powinna zostać zmieniona w celu wprowadzenia pewnych, głównie technicznych, zmian.

(2) W odniesieniu do przepisów dotyczących importu i miejsca opodatkowania dostaw gazu i energii elektrycznej z brzmienia tekstu dyrektywy 2006/112/WE wynika, że procedura szczególna ustanowiona dyrektywą Rady 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. zmieniającą dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej ⁽⁴⁾ nie ma zastosowania do importu i dostaw gazu za pośrednictwem gazociągów, które nie stanowią części systemu dystrybucji, a w szczególności nie ma zastosowania do gazociągów systemu przesyłowego, za których pośrednictwem dokonuje się jednak licznych

transakcji transgranicznych. Tymczasem celem dyrektywy 2003/92/WE było stosowanie procedury szczególnej także do takich transakcji transgranicznych. Aby cel i brzmienie tekstu były zgodne, należy zatem doprecyzować, że procedura szczególna ma zastosowanie do importu i dostaw gazu w jakimkolwiek systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub poprzez jakąkolwiek sieć połączoną z takim systemem.

(3) Gaz importowany za pośrednictwem statków ma właściwości identyczne jak gaz importowany za pośrednictwem gazociągów i po regazyfikacji jest przeznaczony do transportu za pośrednictwem gazociągów. Aby zachować neutralność, zwolnienie powinno mieć zatem zastosowanie do importu dokonywanego za pośrednictwem statków, jeżeli gaz zostaje wprowadzony do systemu gazowego lub jakiejkolwiek sieci gazociągów kopalnianych.

(4) Działają już pierwsze transgraniczne sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej. Kwestie związane z dostawą i importem energii cieplnej lub chłodniczej są takie same jak kwestie związane z dostawą i importem gazu lub energii elektrycznej. W odniesieniu do gazu ziemnego i energii elektrycznej obecne przepisy stanowią, że VAT jest pobierany w miejscu ich rzeczywistej konsumpcji przez nabywcę; przepisy te zapobiegają zatem wszelkim zakłóceniom konkurencji między państwami członkowskimi. W odniesieniu do energii cieplnej i chłodniczej należy zatem zastosować tę samą procedurę, którą stosuje się do gazu ziemnego i energii elektrycznej.

(5) W odniesieniu do miejsca poboru VAT od świadczenia usług, z brzmienia tekstu dyrektywy 2006/112/WE wynika, że procedura szczególna ustanowiona na mocy dyrektywy 2003/92/WE ma zastosowanie wyłącznie do zapewnienia dostępu do systemów dystrybucji gazu ziemnego i energii elektrycznej, a tym samym wyłącza świadczenie usług o takim samym charakterze dotyczących systemu przesyłowego, czy nawet sieci gazociągów kopalnianych. Tymczasem celem dyrektywy 2003/92/WE było stosowanie procedury szczególnej także do takiego świadczenia usług. Aby cel i brzmienie tekstu były zgodne, należy zatem doprecyzować, że procedura szczególna ma zastosowanie do każdego świadczenia usług związanego z zapewnieniem dostępu do wszystkich systemów lub sieci gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 119.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 260 z 11.10.2003, s. 8.

- (6) Doświadczenia zebrane podczas niedawnego wdrażania obecnie obowiązującej procedury, zgodnie z którą Komisja jest zobowiązana wypowiedzieć się na temat istnienia ryzyka zakłócenia konkurencji związanego ze stosowaniem stawki obniżonej VAT w odniesieniu do gazu ziemnego, energii elektrycznej i energii cieplnej, wykazały, że procedura ta jest zbędna. Przepisy dotyczące ustalenia miejsca opodatkowania zapewniają pobieranie VAT w miejscu, w którym gaz ziemny, energia elektryczna, energia cieplna i chłodnicza są rzeczywiście konsumowane przez nabywcę; przepisy te zapobiegają zatem wszelkim zakłóceniom konkurencji między państwami członkowskimi. Wciąż jest jednak istotne, aby Komisja i inne państwa członkowskie były odpowiednio informowane o każdym przypadku wprowadzenia stawki obniżonej przez dane państwo członkowskie w tym tak newralgicznym sektorze. Dlatego też konieczna jest procedura uprzedniej konsultacji z Komitetem ds. VAT.
- (7) Protokół z dnia 8 kwietnia 1965 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, stanowiący podstawę prawną zwolnienia, przez umorzenie lub zwrot podatków pośrednich, z którego mogą korzystać Wspólnoty oraz pewne agencje i inne organy wspólnotowe w przypadku niektórych zakupów dokonanych do celów służbowych, jest szczególnie i należy go odróżnić od podstawy prawnej zwolnienia z VAT w odniesieniu do niektórych transakcji, z którego ogólnie korzystają organizacje międzynarodowe. Dyrektywa 2006/112/WE powinna zatem mieć bardziej precyzyjne brzmienie i zawierać jednoznaczne zwolnienie, z którego można korzystać w formie zwrotu podatku, co pozwoliłoby uniknąć pewnych trudności przy stosowaniu tego zwolnienia do organów ustanowionych przez Wspólnoty, w szczególności niektórych wspólnych przedsiębiorstw ustanowionych zgodnie z art. 187 Traktatu.
- (8) W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia zostały upoważnione do przyznania zwolnienia małym przedsiębiorstwom i utrzymania zwolnienia w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Dla jasności i spójności zwolnienia te powinny zostać włączone do dyrektywy 2006/112/WE.
- (9) W odniesieniu do prawa do odliczenia, podstawowa zasada stanowi, że prawo to powstaje tylko w przypadku, gdy towary i usługi są wykorzystywane przez podatnika do celów jego działalności zawodowej.
- (10) Zasadę tę należy doprecyzować i wzmocnić w odniesieniu do dostawy nieruchomości i związanych z tym wydatków, tak aby zapewnić identyczne traktowanie podatników zawsze, gdy nieruchomości, które wykorzystują oni do celów działalności zawodowej, nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z tą działalnością.
- (11) Chociaż nieruchomości i związane z nimi wydatki stanowią najistotniejsze przypadki, w których doprecyzowanie i wzmocnienie przedmiotowej zasady jest właściwe, z uwagi na wartość i czas gospodarczego wykorzystania takiego majątku oraz fakt, że wykorzystanie tego typu majątku do różnych celów jest szeroko rozpowszechnione, kwestia ta pojawia się również – choć w mniejszym stopniu i w sposób mniej jednolity – w odniesieniu do majątku ruchomego o charakterze trwałym. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwu członkowskim należy zatem, w stosownych przypadkach, umożliwić podjęcie takich samych środków w odniesieniu do takiego majątku ruchomego, który stanowi część majątku przedsiębiorstwa.
- (12) Z myślą o zapewnieniu sprawiedliwego systemu odliczeń dla podatników w kontekście nowych zasad należy przewidzieć system dostosowawczy zgodnie z innymi zasadami dotyczącymi dostosowania odliczeń; system ten uwzględnia zmiany w wykorzystaniu danego majątku do celów działalności zawodowej i do celów innych niż działalność zawodowa.
- (13) Dyrektywa 2006/112/WE powinna zostać zatem odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. »Wyroby podlegające akcyzie« oznaczają produkty energetyczne, alkohol i napoje alkoholowe oraz tytoń przetworzony, zgodnie z definicją zawartą w obowiązujących przepisach wspólnotowych, z wyjątkiem gazu dostarczanego w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem.”;

2) art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie mogą uznać działalność podmiotów prawa publicznego, zwolnioną na podstawie art. 132, 135, 136 i 371, art. 374–377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 lub art. 380–390b, za działalność, którą podmioty te podejmują jako organy władzy publicznej.”;

3) art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Energia elektryczna, gaz, energia cieplna lub chłodnicza i tym podobne są uważane za rzeczy.”;

4) art. 17 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) dostawy gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, dostawy energii elektrycznej lub dostawy energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, na warunkach przewidzianych w art. 38 i 39;”;

5) tytuł V rozdział 1 sekcja 4 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 4

Dostawy gazu w systemie gazowym, dostawy energii elektrycznej oraz dostawy energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej

Artykuł 38

1. W przypadku dostawy do podatnika-pośrednika gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem dostawy energii elektrycznej lub dostawy energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej za miejsce dostawy uznaje się miejsce, w którym ten podatnik-pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na rzecz którego dostarczane są towary lub, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

2. Do celów ust. 1 »podatnik-pośrednik« oznacza podatnika, którego główna działalność w odniesieniu do zakupu gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej polega na odsprzedaży tych produktów i którego własna konsumpcja tych produktów jest nieznacząca.

Artykuł 39

W przypadku dostawy gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem dostawy energii elektrycznej lub dostawy energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, jeżeli taka dostawa nie jest objęta art. 38, za miejsce dostawy uznaje się miejsce, w którym nabywca faktycznie wykorzystuje i konsumuje te towary.

W przypadku gdy całość lub część gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej nie została faktycznie skonsumowana przez nabywcę, uznaje się, że towary nieskonsumowane zostały wykorzystane i skonsumowane w miejscu, w którym nabywca ma

siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na rzecz którego dostarczane są towary. W przypadku gdy nabywca nie ma takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, uznaje się, że wykorzystał i skonsumował wyżej wymienione towary w stałym miejscu zamieszkania lub w zwykłym miejscu pobytu.”;

6) art. 59 lit. h), ustanowiony w dyrektywie 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług⁽¹⁾, otrzymuje brzmienie:

„h) zapewnienie dostępu do systemu gazowego znajdującego się na terytorium Wspólnoty lub do jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, do systemu energii elektrycznej lub do sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej lub usługi transportu lub przesyłu poprzez te systemy lub sieci, a także świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych;”;

7) w art. 80 ust. 1 lit. b) odesłanie do „art. 380–390” zastępuje się odesłaniem do „art. 380–390b”;

8) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 102

Po konsultacji z Komitetem ds. VAT każde państwo członkowskie może stosować stawkę obniżoną w odniesieniu do dostaw gazu ziemnego, energii elektrycznej lub dostaw energii cieplnej.”;

9) w art. 136 lit. a) odesłanie do „art. 380–390” zastępuje się odesłaniem do „art. 380–390b”;

10) w art. 143 wprowadza się następujące zmiany:

a) po lit. f) dodaje się literę w brzmieniu:

„fa) import towarów przez Wspólnotę Europejską, Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Europejski Bank Centralny lub Europejski Bank Inwestycyjny lub przez organy utworzone przez Wspólnoty, do których ma zastosowanie Protokół z dnia 8 kwietnia 1965 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w granicach i na warunkach określonych w tym protokole i umowach dotyczących jego wykonania lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib, w szczególności w zakresie, w jakim nie prowadzi to do zakłócenia konkurencji;”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 11.

b) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) import towarów przez organizacje międzynarodowe, inne niż organy, o których mowa w lit. fa), uznane za takie przez organy władzy publicznej przyjmującego państwa członkowskiego, lub przez członków tych organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib;”;

c) lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) import gazu w systemie gazowym lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem lub wprowadzanie do systemu gazowego lub sieci gazociągów kopalnianych ze statków przewożących gaz, import energii elektrycznej lub energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej;”;

11) w art. 151 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po lit. a) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) dostawy towarów lub świadczenie usług na rzecz Wspólnoty Europejskiej, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Europejskiego Banku Centralnego lub Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub na rzecz organów utworzonych przez Wspólnoty, do których ma zastosowanie Protokół z dnia 8 kwietnia 1965 r. w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w granicach i na warunkach określonych w tym protokole i umowach dotyczących jego wykonania lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib, w szczególności w zakresie, w jakim nie prowadzi to do zakłócenia konkurencji;”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) dostawy towarów lub świadczenie usług na rzecz organizacji międzynarodowych, innych niż organy, o których mowa w lit. aa), uznanych za takie przez organy władzy publicznej przyjmującego państwa członkowskiego, oraz na rzecz członków tych organizacji, w granicach i na warunkach ustalonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib;”;

12) w tytule X rozdział 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 168a

1. W przypadku nieruchomości stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i

wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności, jak i do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność, VAT od wydatków związanych z taką nieruchomością podlega odliczeniu zgodnie z zasadami określonymi w art. 167, 168, 169 i 173 wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została wykorzystana do celów działalności prowadzonej przez podatnika.

W drodze odstępstwa od art. 26, zmiany w udziale procentowym wykorzystania nieruchomości, o której mowa w akapicie pierwszym, są uwzględniane zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 184–192 zgodnie z ich zastosowaniem w odnośnym państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie mogą również stosować ust. 1 w odniesieniu do VAT od wydatków związanych z innymi określonymi rzeczami stanowiącymi część majątku przedsiębiorstwa;”;

13) w art. 221 ust. 2 odesłanie do „art. 380–390” zastępuje się odesłaniem do „art. 380–390b”;

14) w art. 287 dodaje się punkty w brzmieniu:

„17) Bułgaria: 25 600 EUR;

18) Rumunia: 35 000 EUR.”;

15) w tytule XIII rozdział 1 sekcja 2 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 390a

Bułgaria może, zgodnie z warunkami obowiązującymi w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w załączniku X część B pkt 10), tak długo, jak takie samo zwolnienie będzie stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 31 grudnia 2006 r.

Artykuł 390b

Rumunia może, zgodnie z warunkami obowiązującymi w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w załączniku X część B pkt 10), tak długo, jak takie samo zwolnienie będzie stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 31 grudnia 2006 r.”;

16) w art. 391 odesłanie do „art. 380–390” zastępuje się odesłaniem do „art. 380–390b”;

17) tytuł załącznika X otrzymuje brzmienie:

**„WYKAZ TRANSAKCJI OBJĘTYCH ODSZKODOWANAMI,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 370 I 371 ORAZ ART.
375–390b”.**

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. Niezwłocznie powiadają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
A. CARLGREN
Przewodniczący

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

EUROPEJSKI BANK INWESTYCYJNY
DECYZJA RADY GUBERNATORÓW
z dnia 30 marca 2009 r.
dotycząca zwiększenia kapitału Europejskiego Banku Inwestycyjnego

RADA GUBERNATORÓW EUROPEJSKIEGO BANKU INWESTYCYJNEGO,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 2 Statutu,

MAJĄC NA UWADZE, że misja Banku została określona w artykule 267 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi Statutu Banku jego jednostką rozliczeniową jest euro,

MAJĄC NA UWADZE, że ostatnie wydarzenia w działalności kredytowej Banku i prawdopodobny kierunek, jaki obierze ona w przyszłości, zwłaszcza w odpowiedzi na wezwania Rady Europejskiej i Rady Ecofin, wymagają zwiększenia jego wsparcia dla szerokiego zakresu działań, w szczególności w związku z prognozą rozwoju sytuacji gospodarczej w UE w najbliższych latach,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z decyzją Rady Dyrektorów dotyczącą potrzeb kapitałowych Banku podjętą na posiedzeniu 16 grudnia 2008 r. jego subskrybowany kapitał należy zwiększyć do 232 392 989 000 EUR, część wpłacona tego kapitału (finansowana w całości przez Bank z jego dodatkowych rezerw) powinna wynosić 5 % i należy stopniowo utworzyć fundusz rezerwowy w wysokości 10 % subskrybowanego kapitału, jak wymaga tego Statut,

JEDNOMYŚLNIE POSTANAWIA 30 marca 2009 r., na podstawie procedury pisemnej określonej w artykule 5 regulaminu wewnętrznego Banku i na wniosek Rady Dyrektorów, zgodnie z art. 4 ust. 3 Statutu EBI, że:

1. rezerwy dodatkowe Banku w wysokości 5 379 241 000 EUR będą uważane za wolne rezerwy;
2. kwota 2 000 000 000 EUR zostanie przeniesiona z wolnych rezerw do rezerw celowych przeznaczonych na wspieranie IFS (instrumentu finansowania strukturalnego) i innych podobnych przedsięwzięć;
3. począwszy od dnia 1 kwietnia 2009 r., kapitał Banku zostanie zwiększony w następujący sposób:
 - 3.1. kapitał subskrybowany przez państwa członkowskie zostanie zwiększony pro rata, z 164 808 169 000 EUR do 232 392 989 000 EUR, w następujący sposób:

Niemcy	37 578 019 000
Francja	37 578 019 000
Włochy	37 578 019 000
Zjednoczone Królestwo	37 578 019 000

Hiszpania	22 546 811 500
Belgia	10 416 365 500
Niderlandy	10 416 365 500
Szwecja	6 910 226 000
Dania	5 274 105 000
Austria	5 170 732 500
Polska	4 810 160 500
Finlandia	2 970 783 000
Grecja	2 825 416 500
Portugalia	1 820 820 000
Republika Czeska	1 774 990 500
Węgry	1 679 222 000
Irlanda	1 318 525 000
Rumunia	1 217 626 000
Słowacja	604 206 500
Słowenia	560 951 500
Bułgaria	410 217 500
Litwa	351 981 000
Luksemburg	263 707 000
Cypr	258 583 500
Łotwa	214 805 000
Estonia	165 882 000
Malta	98 429 500

3.2. kwota 3 379 241 000 EUR z wolnych rezerw zostanie przekształcona w kapitał wpłacony w drodze przeniesienia z dodatkowych rezerw Banku do jego kapitału;

3.3. ten kapitał będzie uważany za część kapitału subskrybowanego i wpłaconego, przez co wysokość kapitału wpłaconego Banku zwiększy się z 8 240 408 450 EUR do 11 619 649 450 EUR;

W KONSEKWENCJI

3.4. w Statucie Banku wprowadza się zmiany. Z dniem 1 kwietnia 2009 r. art. 4 ust. 1 akapit pierwszy Statutu otrzymuje brzmienie:

„Kapitał Banku wynosi 232 392 989 000 EUR i jest objęty przez państwa członkowskie w następujący sposób:

Niemcy	37 578 019 000
Francja	37 578 019 000
Włochy	37 578 019 000
Zjednoczone Królestwo	37 578 019 000
Hiszpania	22 546 811 500
Belgia	10 416 365 500
Niderlandy	10 416 365 500

Szwecja	6 910 226 000
Dania	5 274 105 000
Austria	5 170 732 500
Polska	4 810 160 500
Finlandia	2 970 783 000
Grecja	2 825 416 500
Portugalia	1 820 820 000
Republika Czeska	1 774 990 500
Węgry	1 679 222 000
Irlanda	1 318 525 000
Rumunia	1 217 626 000
Słowacja	604 206 500
Słowenia	560 951 500
Bułgaria	410 217 500
Litwa	351 981 000
Luksemburg	263 707 000
Cypr	258 583 500
Łotwa	214 805 000
Estonia	165 882 000
Malta	98 429 500”

4. niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady Gubernatorów

C. STAVRAKIS

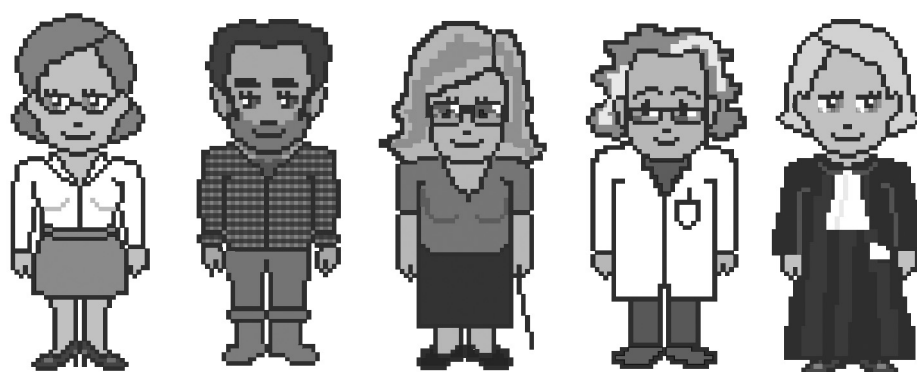
Przewodniczący

A. QUEREJETA

Sekretarz

EU Book shop

Publikacje UE –
wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

